

ת"פ (נתניה) 49671-10-23 - מדינת ישראל נ' בן מסלתי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 49671-10-23 מדינת ישראל נ' מסלתי

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה יחידת תביעות שלוחת נתניה
ע"י ב"כ עוה"ד שני מלול
נגד

הנאשם בן מסלתי
ע"י ב"כ עוה"ד ויקי שמואל

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.10.2023 עובר לשעה 19:49 בשעה שאינה ידועה במדויק נהגה שובל - חברתו של הנאשם (להלן: שובל) ברכבה והמתינה בתור להיכנס לחנייה בקניון כפר יונה. באותה העת, בדק מאבטח לא חמוש (להלן: המתלונן) כלי רכב שביקשו להיכנס לחנייה. שובל לא הייתה שבעת רצון מזמן ההמתנה ולכן צפצפה למתלונן, ובין השניים התפתח דין ודברים.

3. בהמשך, הגיעה אחותה של שובל (להלן: קסם) והעירה למתלונן על כך שצועק על שובל. למקום אף הגיע הנאשם שאחז בידו השמאלית מכשיר להרמת מכונית לצורך החלפת גלגל (להלן: הג'ק). הנאשם ניגש למתלונן, נצמד אליו עם גופו ודחף אותו בשתי ידיו. בהמשך, הרים הנאשם את ידו השמאלית האוחזת בג'ק במטרה לתקוף את המתלונן. האחרון התגונן והדף את הנאשם. בתגובה, העביר הנאשם את הג'ק ליד ימין, שוב התנפל על המתלונן וסטר בפניו. בתגובה, חבט המתלונן בפניו של הנאשם. בשלב זה, היכה הנאשם באמצעות הג'ק את המתלונן בראשו ומאחור, וכאשר הסתובב המתלונן הכה בראשו באמצעות הג'ק. המתלונן גונן על ראשו עם ידיו, והג'ק פגע בידיו. אז, השליך הנאשם את הג'ק על הקרקע ועזב את המקום.

4. כתוצאה מהמעשים המיוחסים לנאשם נגרם למתלונן חתך באורך של 2 ס"מ באמת היד. הוא פונה מהמקום על ידי צוות מד"א לבית החולים, וקיבל טיפול רפואי במהלכו בוצעה תפירה של החתך.

5. כבר עתה נכון יהיה לציין כי בשבעה באוקטובר 2023 השתתפו הנאשם ושובל בפסטיבל הנובה שהתקיים סמוך לקיבוץ רעים, ובשעה שמחבלי חמאס פשטו על הפסטיבל שהיה אמור להיות חגיגה של חום אהבה ומוזיקה, רצחו 364 אזרחים ווידאו הריגה, פצעו מאות אחרים בעת שניסו לברוח מהמקום ותפסו 44 אזרחים והובילו אותם לשבי ברצועת עזה, לצערנו, חלקם עדיין שם. הנאשם וחברתו הצליחו

להינצל מהטבח הנוראי.

6. כעבור 19 יום, ביצע הנאשם את העבירה בגינה נותן את הדין, ופגע במאבטח לא חמוש, שאמון על שמירה על הבטחון והסדר הציבורי בכניסה לחניון.

7. אין צורך לומר כי עסקין בנסיבות חריגות ויוצאות דופן. משכך, ולנוכח גילו הצעיר של הנאשם, הסכימו הצדדים כי טרם ייגזר הדין, יתקבל תסקיר מבחן אשר יבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה ויעביר המלצותיו לבית המשפט. כך היה.

8. תסקיר המבחן סוקר את קורותיו של הנאשם, רקע עברייני והתייחסותו לעבירה כמו גם ההליך הטיפולי בו שולב שטרם הבשיל לכדי סיום מטעמים אובייקטיביים ומצבו הרפואי המורכב. חרף העובדה כי ההליך הטיפולי הושלם, בשקלול גורמי הסיכון והסיכוי לשיקום, העריך שירות המבחן את רמת הסיכון להישנות עבירות כנמוכה, והמליץ להעדיף את האפיק הטיפולי, בדרך של העמדה בצו מבחן, לצד הטלת ענישה ממשית בדרך של עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים.

9. חרף המלצת התסקיר וחרף נסיבותיו הייחודיות והחריגות, לא גובשה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש שראוי שיושט על הנאשם, וכל צד טען בעניין זה כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי. טרם נרחיב אודות טיעוני הצדדים, נביא בקצרה את תמצית עדויותיהם של המתלונן, אימו של הנאשם וחברתו. נתחיל במתלונן.

10. האחרון סיפר כי משך שנים רבות עבד כמאבטח במקומות שונים, לרבות במוסדות חינוך. באשר לקרות האירוע מסר כי עמד בכניסה לחניון וביצע את תפקידו. לדבריו, בדיקת כלי הרכב הנכנסים לחניון הייתה חשובה מתמיד לנוכח אירועי השבעה באוקטובר. באותה העת, חברתו של הנאשם, הייתה חסרת סבלנות, לא הפסיקה לצפור, דיברה אליו בחוסר כבוד והפריעה לו לבצע את עבודתו. כן סיפר המתלונן על התקיפה הברוטלית מצד הנאשם שתפסה אותו בהפתעה מוחלטת, על הכאבים שסבל והנזק לרכושו, כמו גם על הבדידות שחווה שעה שנמנעה ממשפחתו האפשרות להיות לצדו בבית החולים בשל מתקפות הטיילים. מאז, כך לדבריו, הפסיק את עבודתו כמאבטח והתקרית הותירה בו משקעים שמלווים אותו עד היום.

11. אמו של הנאשם העידה על התקופה הקשה שעברו הנאשם וחברתו אותם ימים נוראיים. השניים ניצלו בנס מהפסטיבל, היו מבולבלים, מפוחדים ודרוכים וכן סבלו מנדודי שינה. כן סיפרה כי בנוסף להתמודדות עם הטראומה הבלתי נתפסת זו, בשנה האחרונה, התפרצה אצל הנאשם מחלת קרוהן קשה, והוא מטופל תרופתית ומצוי במעקב צמוד. לפיכך, ומכיוון שכל עולמם התהפך באבחה, ביקשה האם כי בית המשפט ינהג בנאשם במידת הרחמים.

12. שובל, העידה לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש על אף שאין זהו הסדר המקובל. שובל סיפרה על הקשר הקרוב עם הנאשם, וקורותיהם מאז שניצלו מאסון הנובה. העדות הייתה מהוססת וניכר כי חשיפת הטראומה באוזני רבים, קשה מאוד עבורה וייתכן שאינה מעובדת דיה. בסופה של עדות, ביקשה שובל בכל לשון של בקשה, שתינתן לנאשם אפשרות להשתקם.

טיעונים לעונש

13. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובהם זכותו של אדם לשלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. בתוך כך הפנתה לסרטונים המתעדים את האירוע ומדברים בעד עצמם. כן ביקשה להדגיש כי האירוע התרחש בתקופה לחוצה ומתוחה, במרחב הציבורי, הנאשם הגיע למקום כשהוא מצויד במכשיר כבד, והתערב בוויכוח שלא היה צד לו, נקט באלימות קשה כלפי מאבטח - אדם מבוגר שביצע את תפקידו כשומר בחניון. עוד הפנתה המאשימה לתוצאות מעשיו הנפסדים של הנאשם כמשתקף בתמונות החבלה (טעת/1), והדגישה את פוטנציאל הנזק החמור בהינתן השימוש במכשיר הגבהה והפגיעה באיברים רגישים.

14. המאשימה אינה מתעלמת מנסיבותיו האישיות של הנאשם וחברתו, והיותם ניצולי הטבח האיום בפסטיבל הנובה, אך לטעמה נסיבה זו אינה צריכה להשפיע על גבולות מתחם הענישה וצריכה להיות מובאת בחשבון בעת קביעת העונש בגדרי המתחם.

15. משכך, ולנוכח מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובהתבסס על פסקי דין הממחישים לטעמה את מדיניות הענישה הנהוגה, אליבא המאשימה יש לקבוע את מתחם הענישה בין 14 ועד 28 חודשים לצד ענישה נלווית.

16. באשר למיקום העונש בגדרי המתחם, זקפה המאשימה לזכות הנאשם את הודאתו של הנאשם במיוחס לו והחיסכון בזמן שיפוטי וכן את נסיבותיו האישיות, בדגש על הטראומה שחווה בפסטיבל הנובה. לחובת הנאשם זקפה את הרשעתו הקודמת, בגין עבירת סמים, מאוחרת למעשיו בתיק דנן. באשר לאפיק השיקומי - סבורה המאשימה כי זה נמצא בראשיתו ואינו מצדיק סטייה ממתחם הענישה. כך או כך, סבורה המאשימה כי שיקולי שיקום אינם חזות הכל ויש לבכר את עיקרון ההלימה על פני הנסיבות האישיות, חריגות ככל שיהיו.

17. מטעמים אלו, סבורה המאשימה כי העונש הראוי לנאשם נמצא בתחתית מתחם הענישה, ולכן עתרה להשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

18. ב"כ הנאשם טען כי המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירות או מדיניות הענישה הנוהגת. בתוך כך הפנה לתיקון המשמעותי בכתב האישום ונטען כי לא מדובר בתיק פציעה "קלאסי", אלא בנאשם שהיה דרוך ומתוח, והגיב באופן שאינו מותאם מתוך דאגה לבת זוגתו. כן נטען כי הפציעה אינה כה חמורה כטענת המאשימה, ומעבר לטיפול רפואי נקודתי, לא נגרם נזק לצמיתות. לסיום נטען כי אין להקיש מפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה לענייננו כאן, לאור השונות בנסיבות. משכך, ועל בסיס פסקי דין המשקפים לטעמו את מדיניות הענישה הנוהגת, אליבא ההגנה יש לקבוע את הגבול התחתון של המתחם במספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

19. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, עמד ב"כ הנאשם על שלל הנסיבות המצדיקות לטעמו התחשבות מוגברת. בין אלו מנה את גילו של הנאשם ונסיבותיו האישיות, והדגיש את סדרת המשברים שרודפים את הנאשם, הטראומה הקשה שחווה בטבח בפסטיבל הנובה, מחלת הקרוהן שהתפרצה

אצלו, ולאחרונה התגלה בפניו של הנאשם גידול, שמדיר שינה מעיניו, וכל אלו מצריכים טיפול ומעקב. כן ביקש ב"כ הנאשם כי יינתן מלוא המשקל להודאה והחיסכון בזמן שיפוטי, נטילת האחריות, התקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים כמו גם שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול בתקופה זו, ורצונו של הנאשם בשיקום ובחיים נורמטיביים.

20. משכך, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי בא כוחו הוא מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

21. הנאשם בדברו האחרון אמר: "אני מצטער שלקחתי את החוק לידיים. עברתי חוויות מטלטות כשהייתי בפסיטבל הנובה. ראיתי דברים קצת מזעזעים. זה לא מצדיק שום דבר... אני מאוד מצטער שהייתי צריך לקחת את החוק לידיים. הייתי בנובה וראיתי דברים מזעזעים. כמו כן, אני גם מטפל בעצמי גם בנושא הזה. אני רוצה לומר למתלון שאני מצטער. חבל לי שהוא לא פה. (בוכה). כל השנה הזו הייתי במעצר בית וחולה עם הקרוהן ועברתי ניתוח קשה בשפתיים. בסה"כ אני באמת רוצה לשקם את עצמי בשביל עצמי. אני מודה מאוד לכב' ביהמ"ש שנתן לי לדבר."

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

22. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

23. עסקין בעוד אירוע אלימות שהתרחש במרחב הציבורי וחוסר הפרופורציה בין הגורם לתוצאה אינו מתקבל על הדעת. סיטואציה שגרתית הידרדרה בקלות לעימות קולני ופיזי, בסופה מצא אדם מבוגר את עצמו בבית החולים כאוב ודאוב. רק בנס לא נגמר האירוע בתוצאות הרוות אסון, וכבר היו דברים מעולם.

24. תחילת האירוע, בהגעתה של שובל, כאמור חברתו של הנאשם עם רכבה לכניסה לחניון. שם עמד מאבטח לא חמוש שתפקידו, לנהל ולבדוק את מערך כלי הרכב הנכנסים והיוצאים מהחניון, כדי לשמור על ביטחון הציבור. שובל לא הייתה שבעת רצון מקצב עבודתו של המאבטח ומזמן ההמתנה הממושך לתורה, והחלה לצפור. עקב כך, החל בין שובל למאבטח דין ודברים. כעבור כמה דקות הגיעה אחותה של שובל - קסם, ואחריה הגיע הנאשם.

25. הצפייה בסרטון שמתעד את האירוע מלמד כי אין דבר ולא חצי דבר שיש בו להצדיק את התנהגותו הבריונית של הנאשם. לאחרון הייתה שליטה מלאה על מעשיו והוא בחר להתנהג כאחרון העבריינים. גם בהנחה שסבר הנאשם כי נשקף סיכון כלשהו לשובל, וזה לא המקרה, הייתה לו אפשרות להתקשר לרשויות אכיפת החוק ולהזעיק עזרה. לנאשם אף הייתה היכולת לפתור את הקונפליקט בצורה מכובדת ותרבותית, אך הוא בחר בדרך אלימה ומכוערת. הלה הגיע למקום כשהוא מצויד בג'ק, באופן שמלמד על כך שפניו למלחמה.

26. הנאשם לא ניסה להרגיע את הרוחות, לא ניהל שיחה עם שובל וגם לא עם המאבטח, אלא שהוא

התקרב במהירות, נצמד אל המאבטח "חזה אל חזה", דחף אותו והיכה אותו נמרצות. המתלון שאינו איש צנום, ניסה להדוף את הנאשם ללא הצלחה. הנאשם העביר את מתקן ההגבהה מיד ליד, והחמיר לעשות כאשר היכה באמצעותו בראשו של המתלון, מאחור ובזמן שהמתלון מניח את ידיו החשופות על ראשו בניסיון להתגונן. פער הגילאים בין הנאשם למתלון כמו גם פער הכוחות, מהווים נסיבות לחומרה.

27. הרי אם כן, לא מדובר באירוע קצר המלמד על אובדן עשתונות רגעי, אלא שמדובר באירוע ארוך בזמן באופן יחסי במהלכו היו לנאשם הזדמנויות למכביר להימנע מהמעשים ולמצער לחדול מהם. הנאשם לא נכח במקום, הוויכוח בכלל לא היה קשור בו, אך הוא מיהר להגיע למקום, צועד על שתי רגליו. משמע, הייתה לנאשם שהות לחשוב ולתכנן את מעשיו. וכאשר הגיע למקום, באדישות מוחלטת לתוצאות המעשים ולהשלכותיהם, היכה את המתלון, במרחב הציבורי לעיניהם של עוברים ושבים. ביצוע העבירה בטבורה של עיר, מקום בו ישנם אנשים נוספים ולמצער יש סיכוי גבוה שיקלעו למקום עוברי אורח, מלמד על תעוזה ומסוכנות רבה.

28. את תחושת הפחד והאימה שאחזו במתלון, אדם לא צעיר שמצא עצמו בעיצומו של יום עבודה, מותקף על ידי אדם זר בגין ויכוח שאינו צד לו, אין צורך לדמיין. כאמור, עובר לטיעונים לעונש העיד המתלון. את האירוע, תיאר כטראומטי. נגרם לו כאב, סבל, הוא פונה וטופל בבית החולים, ומשקפיו נשברו (טעת/1). מעבר לנזקים הגלויים לעין, ניכר כי הפגיעה בתחושת הביטחון והמוגנות רבה יותר, ובעקבות האירוע האלים, לדברי המתלון הוא הפסיק את עבודתו.

29. ההגנה הסבירה את מעשיו של הנאשם כמו גם את מעשיה של שובל במצב הנפשי המעורער שהיו השניים לאחר שניצלו מהטבח הנורא בפסטיבל הנובה. בעניין זה, דעתי כדעת המאשימה, בהעדר קשר ישיר ומוכח בין האירועים, יש להביא נתון זה בחשבון רק בשלב השני שעניינו גזירת הדין.

30. לצערנו הרב, המקרה הנוכחי אינו חריג. מקרי אלימות רבים מתרחשים במרחב הציבורי, ואני עדים בכל יום לעוד מקרה אלימות. ונדליזם, אלימות במשפחה, אלימות בכביש, אלימות נגד אנשי צוות רפואי, נגד נותני שירות, ואלו מקצת מהדוגמאות. האלימות הפכה להיות דרך פעולה כמעט אוטומטית, זה נכון בדיבור, וזה נכון במעשה. רבים מידי בוחרים באלימות כמוצא ראשון ויחיד לפתרון בעיות עם הזולת, ושימוש באלימות מערער את יסודות החברה, פוגע באופן מוחשי בתחושת הביטחון הבסיסית וזורה פחד ואימה. קל וחומר שזו מבוצעת נגד בעלי תפקידים, אנשי אבטחה, כבענייננו, שתפקידם הוא לשמור על בטחונו של הציבור. על כן אין בית המשפט יכול לצאת ידי חובתו מבלי שהמסר שייצא מלפניו יהיה ברור, חד משמעי ונחרץ. אין החברה המתוקנת מוכנה ויכולה לסבול התנהגות בוטה ובריונית מכל סוג שהוא והיא תילחם בה בכל דרך ואמצעי על מנת לעקרה מן השורש. ראו ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2007):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

31. וכן, ראו: רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.2021) (להלן: עניין ביטאו); רע"פ 5128/21 סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.2021); ע"פ 3000/19 ג'ראח נ' מדינת ישראל (23.7.2019); רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.06.2019); ע"פ 8381/17 מדינת ישראל נ' איכילוב (24.4.2018); ע"פ 1222/17 אבו גנאם נ' מדינת ישראל (27.6.2014); ע"פ 6048/20 בן ברוך נ' מדינת ישראל (22.11.2020); ע"פ 8568/14 אבו גאבר נ' מדינת ישראל (19.5.2015).

32. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, המהווה כידוע כלי עזר לקביעת מתחם הענישה. העין בפסיקה יגלה כי בעת קביעת גבולות המתחם נבחנות נסיבות המקרה בכללותן, ובין השאר, הרקע לביצוע העבירה, האם האלימות היא פרי תכנון מוקדם, האם היה שימוש בכלי נשק חם או קר, משכו של האירוע האלים, ביצוע בצוותא, הקשר בין הפוגע לנפגע ופערי הגילאים ביניהם, מידת הכוח שהופעל כמו גם טיב הפציעות שנגרמו לקורבן העבירה. בהקשר זה, נזכיר כי המחוקק מצא לקבוע בצד העבירה בגינה הורשע הנאשם עונש מרבי של שש שנות מאסר. בהתאם לשיקולים אלו, לרוב נהוג לקבוע את הגבול התחתון של המתחם בין 9 ועד 12 חודשי מאסר, בעוד הגבול העליון משתנה ובין 24 ועד 30 חודשי מאסר.

33. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו, חלקם הציגו הצדדים. חשוב להבהיר כי חלק מהדוגמאות עולות בחומרתן על המקרה כאן, למשל, נידונו בבית המשפט המחוזי שם רמת הענישה מחמירה יותר, וחלק מהדוגמאות נופלות ממנו. חרף חוסר הזהות בין המקרים, אפשר ללמוד מהם על הקו המחמיר אותו נוקט בית המשפט בנוגע לאלו העושים שימוש בכוח הזרוע, במטרה להוקיע את התרבות האלימה מקרבנו.

34. רע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.22) על רקע סכסוך חנייה מתמשך, דקר המבקש את המתלונן באמצעות סכין. בגין מעשיו אלו הורשע המבקש בעבירות שעניינן החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ופציעה כשהעברין מזוין. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה 10-24 חודשים ובהתאם בהודאתו, נטילת האחריות, גילו ומצבו הרפואי ומנגד הערכת סיכון גבוהה להישנות עבירות, נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

35. רע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל (2.6.2022) הנאשם הורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים, תוך שימוש בנשק קר ואיומים על רקע חשד שהמתלונן גנב ממנו סקטבורד. הנאשם, איים על המתלונן שיהרוג אותו, בעט בו, הכה אותו באגרופיו, שלף אולר והצמידו לאוזנו של המתלונן. עקב כך נגרמו למתלונן, חתך שטחי בקרקפת ושריטות מאחורי האוזן. נקבע מתחם ענישה בין 9 ל-20 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי. ערעור לבית המחוזי נדחה כך גם בקשת רשות לערער.

36. עניין ביטאו (26.1.2021) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. כעולה מכתב האישום, הנאשם שהה בקיוסק בעיר נתניה, המתלונן ניגש אליו, דחפו והפילו ארצה. בתגובה הנאשם אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחור ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן שני פצעי דקירה והוא נזקק לטיפול רפואי. נקבע מתחם ענישה בין 8 ועד

20 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט השלום חרג ממתחם הענישה מטעמי שיקום וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על 10 חודשים, יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחה.

37. רע"פ 3842/21 גודייב נ' מדינת ישראל (3.6.2021) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בפציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר, בכך שהשליך בקבוק זכוכית לעבר המתלוננת - בת זוגו, פגע בראשה וגרם לה לפצע מדמם בקרקפת שהצריך פינוי לבית חולים. כן צירף כתב אישום נוסף בו הורשע בהיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בגין התיק העיקרי בין 7 ועד 20 חודשי מאסר, ועל רקע נסיבותיו של המבקש, עברו הפלילי המכביד ותסקיר שלילי, נגזר עונשו ל-13 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

38. רע"פ 2335/21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.21), המבקשת הורשעה לאחר הודאתה בעבירות של איומים ופציעה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת שבנה של המבקשת הכה את המתלוננת, לה היה נשוי באותה עת, נכנסה המבקשת לחדר וכאשר ביקשה המתלוננת את עזרתה, איימה עליה המבקשת באומרה "יא שרמוטה את לא יוצאת חיה מפה". לאחר מכן, תקפה את המתלוננת בכך שאחזה בחולצתה סמוך לצווארה ושרטה אותה בפניה ובבית החזה, באמצעות סכין שהחזיקה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. על המבקשת נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות לערער.

39. רע"פ 1529/20 אל סייד נ' מדינת ישראל (15.3.2020) נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירות של איומים, פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין. הנאשם סבר שהמתלונן נקט באלימות נגד אחיו, בתגובה איים עליו ולאחר ויכוח ביניהם, דקר אותו באזור המפשעה ובידיו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה 10-24 חודשים ובהתחשב בהודאת הנאשם, העדר הרשעות קודמות והסכם סולחה בין המשפחות, נדון למאסר בן 11 חודשים. ערעור ההגנה נדחה וכך גם בקשת רשות לערער.

40. בנוסף, ראו: ת"פ 19622-09-23 מדינת ישראל נ' עבאס (1.10.2024); ת"פ 60352-03-22 מדינת ישראל נ' עסאם עליאן (8.7.2024); ת"פ 7657-12-21 מדינת ישראל נ' דעדוש (8.5.2024); ת"פ 7785-06-22 מדינת ישראל נ' גית (12.2.2024); ת"פ 55641-12-22 מדינת ישראל נ' פרץ (12.11.2024) - הוצג על ידי ההגנה; ת"פ 52248-04-24 מדינת ישראל נ' מוהב מסרוואה (5.11.2035) - הוצג על ידי המאשימה; ת"פ 10895-11-23 מדינת ישראל נ' יוסף ממת (14.10.2024) - הוצג על ידי המאשימה; ת"פ 63001-02-24 מדינת ישראל נ' ABDALLA (21.4.2024); ת"פ (שלום נת') 72551-07-19 מדינת ישראל נ' ברק עמרם (20.10.22) ות"פ 51288-08-19 מדינת ישראל נ' דניאל רדצ'נקו (19.2.2020) - הוצג על ידי המאשימה.

41. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

קביעת העונש המתאים לנאשם

42. על אף שהצדדים לא טענו לקיומן של נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, מצאתי כי מקרה ייחודי זה מצדיק סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום ובעיקרי משיקולי צדק ועל מנת שלא ייווצר מצב בו נגזר על הנאשם עונש בלתי מידתי (ראו: ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015)). אפרט.

43. הנאשם יליד 1999 רווק, אינו עובד ומתגורר בבית אמו. לחובתו הרשעה אחת קודמת משנת 2023 בגין עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בעטיה נדון למאסר מותנה (טע/2). עקב ביצוע העבירה דנן, הנאשם נעצר ושוחרר בתנאים מגבילים, שהוקלו מעת לעת. נמסר כי הנאשם הקפיד על תנאי שחרורו ולא עומדת לחובתו כל טענה בפרק זמן זה. ללמדנו כי ההליך המשפטי על כל שלביו, מהווה גורם מרתיע ומציב גבול.

44. מקורותיו של הנאשם עולה כי סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ומגיל צעיר החל להתרועע עם חברה שולית והיה מעורב בפלילים. הנאשם לא גויס לצה"ל על רקע אי התאמה, והחל לצרוך קנאביס רפואי לאחר שנפצע ברגליו עת ששיחק כדורגל מקצועני. כיום מחזיק באישור לשימוש בקנאביס מטעמים בריאותיים.

45. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה, היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי יקר ומשאבים נוספים הכרוכים בניהול המשפט. גם בפני שירות המבחן קיבל הנאשם אחריות, הצר על התנהלותו התוקפנית, הבין חומרתה ואת הפגיעה שהסבה. כן הציע הנאשם לפצות את המתלונן. הצעה זו העלה הנאשם בפני בית המשפט ועוד טרם נשמעו הטיעונים לעונש הפקיד 5,000 ₪ לטובת פיצוי הנאשם והן בפני שירות המבחן. גם בכך ללמדנו כי עסקינן בנטילת אחריות מלאה, בפרט שלא מדובר במי שהפרוטה מצויה בכיסו.

46. הנאשם ושובל הם כאמור שורדי הטבח הנורא שהתרחש בפסטיבל הנובה בשבת השחורה של אוקטובר. השנים, כמו צעירים רבים אחרים, השתתפו במסיבה ולא תיארו לרגע אחד, במחשבות האפלות ביותר, שיהיו עדים למראות כה קשים ויחוו סיכון ממשי. אירוע טראומטי זה נחשב לאחד מהאסונות הנוראיים בתולדות המדינה, ויש לו השפעה מתמשכת על מצב נפשי, רגשי ותפקודי של ניצולי המסיבה וביניהם הנאשם, שהתקשה לחזור למסלול של חיים נורמליים. מהמסמכים שהציגה ההגנה עולה כי הנאשם מתמודד עם תסמיני פוסט טראומה כגון: דיכאון - חרדתי, חוסר בשמחת חיים, קשיי תפקוד, נדודי שינה ביעותי לילה. הביטוח לאומי הכיר בו כנפגע פעולות איבה.

47. למרבה הצער, הנאשם עוד טרם התאושש מהטראומה הקשה וטרם הצליח לעמוד חזרה על רגליו, התפרצה אצלו מחלת קרוהן שהיא כידוע, מחלה כרונית שמלווה בתסמינים רבים, ועלולה לגרום למגוון רחב של פגיעות ונזקים. מפאת צנעת הפרט לא אפרט את כל התסמינים שהופיעו אצל הנאשם כמפורט באסמכתאות הרפואיות, די שאומר כי הנאשם אושפז לפרקים וחלק מהתקופה היה שרוי בתרדמת. כיום מצוי הנאשם תחת מעקב וטיפול במגוון תרופות. לאחרונה, התגלה גידול בפניו של הנאשם שטיבו אינו ידוע, ומעורר דאגה רבה (טענ/1).

48. עוד בהליך המעצר, פגש שרות המבחן בנאשם ולהתרשמותם מדובר בבחור צעיר אשר מגיל ההתבגרות התקשה ביציבות ואף החל במעורבות שולית כשנעדר מערכת משפחתית שהציבה עבורו גבול ברור ותמיכה. במסגרת מעצר הבית, פנה הנאשם לפסיכיאטר אשר המליץ על טיפול תרופתי ונוגדי דיכאון. שירות המבחן סבר כי הנאשם יוכל להיתרם מטיפול ולאור הבעת נכונות שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים עוברי חוק. דא עקא, הנאשם הגיע לשני מפגשים ולאחריהם אושפז בבית החולים. מנחי הקבוצה מסרו כי הנאשם נמצא בשלב התחלתי של הטיפול ומביא את קשיו, מעוניין לקדם את מצבו ולבחון התנהלותו.

49. הגם שהנאשם טרם הראה התקדמות מספקת בטיפול, ועליו לעבור עוד דרך ארוכה עד לשיקום, בבחינת גורמי הסיכון להישנות ביצוע העבירות וגורמי הסיכוי לשיקום, מצא שרות המבחן כי רמת הסיכון להתנהגות אלימה בעתיד היא נמוכה ומידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות - נמוכה אף היא. משכך, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה על מנת לעקוב אחר שיתוף הפעולה שלו במסגרת הקבוצה הטיפולית וכדי לדרבנו לעמוד בקשר עם גורמי הטיפול בבריאות הנפש, ככל שיצטרך. באשר לענישה - על מנת לאפשר המשך האפיק השיקומי, המליץ שרות המבחן על מאסר בדרך של עבודות שרות לתקופה קצרה, על מנת לאפשר לו להמשיך בתהליך בו החל.

50. אלמלא הנסיבות הייחודיות, אפשר שהיה מקום לקבל תסקיר עדכני טרם גזירת הדין, אך כלל הנתונים פרושים בפניי, והמלצת שירות המבחן מקובלת עליי, מתחילתה ועד סופה. במקרה הנוכחי, ענישה על דרך של מאסר בפועל על אף שהיא הולמת את חומרת המעשה היא אינה התוצאה העונשית הנכונה. ענישה כל ענישה, אינה עניין של חישוב אריתמטי, לעולם אינדיבידואלית היא וצריכה להתפר למידותיו של נאשם.

51. אי אפשר להישאר אדיש לנסיבותיו הייחודיות והחריגות של הנאשם, וגם אם התוצאה של ההליך השיקומי אינה אופטימלית, בהינתן הגורמים העומדים ברקע לביצוע העבירות כמו גם רמת הסיכון הנמוכה להישנות עבירות בעתיד, ניתן להעריך בזירות כי קיים גם קיים פוטנציאל שיקומי. אין זה מופרז להניח כי השתת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח עשוי להסיג את מצבו של הנאשם לאחור, ויהיה מכשול נוסף בדרך להחלמה.

52. לזאת אוסיף כי קשה לנבא במדויק את אורכו וטיבו של ההליך הטיפולי במקרה הפרטני. הליווי, התמיכה והמענים טיפוליים שניתנים לשורדי "הנובה" מתפרשים על מגוון תחומי חיים, ומדובר בתהליך ההחלמה שעשוי להיות ארוך ומורכב. כל יום ביומו עשוי להיות מאבק. על מנת לאפשר את ההחלמה והשיקום ההכרחיים לנאשם, ישנה לטעמי, חשיבות לסיים את ההליך המשפטי כבר עתה.

53. חומרת המעשים עמדה לנגד עיניי כשם שעמדה לנגד עיניי שירות המבחן, והתוצאה אליה הגעתי חריגה. חלילה שלא יהא בה להעביר מסר מוטעה של סלחנות למי שנוקט באלימות כדרך לפתרון סכסוכים, אלא שיהא בה לשדר מסר לפיו האינטרס הציבורי מורכב מרבדים שונים.

54. בשבועה באוקטובר 2023 משהו נשבר בכל אחד מאתנו, מעגלי הפגיעה הם גדולים ורחבים. תחושת הביטחון התפוררה והשקט שהכרנו נעלם. אבל, האסון הנורא לא ירסק אותנו, השברים יתאחו והפצע יגליד, ועם הזיכרונות הכואבים עלינו לתת מקום לצמיחה ופריחה מחדש.

תוצאה

55. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 16.12.2024. הנאשם יתייצב ביום 23.2.2025 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. צו מבחן למשך 12 חודשים. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.

ה. פיצוי בסך 15,000 ₪ אשר ישולם למתלונן וזאת עד לא יאחר מיום 1.3.2025. מסכום זה ינוכו 5,000 ₪ אותם הנאשם הפקיד עובר לטיעונים לעונש. מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות: כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) 35592* או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (או צורך בשוברים).

צו כללי למוצגים

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025, במעמד הצדדים.